

Mængde Endringer til et af Regjeringen foreslået Lovudkast, idet det nemlig for Lovarbejds helbige Udvikling i det Hele taget maa ansees ønskelig, at man, naar et Lovudkast trænger til mange og væsentlige Forandringer, da hellere foreslæer det forkastet, end at man søger at omarbejde det ved at stille en overordentlig stor Mængde Endringsforslag. Men de her foreslæede Endringer skrive sig, som sagt, væsentlig fra Gjennemførelsen af eet og samme Princip i Loven, og det Betænkelige bliver derfor i dette Tilfælde en Deel mindre.

Jeg skal nu tillade mig at gaae over til de Endringer, der ere foreslæede til de under Forhandling satte Paragrafer. Med Hensyn til den første Paragraph, der handler om, at Ublændinge, som have fast Ophold her i Riget, under visse Betingelser kunne fritages for at opfylde Børneplygten, da har Udvalget meent, at det maatte paahvile vedkommende Ublænding selv at bevise, at der bestaaer en Convention eller et undersaatligt Forhold, som er til Hindrer for Opfyldelsen af hans Børneplygt; man har meent, at Sessionen, der reiser omkring i Landet, ikke altid kan have de til at undersøge Sagen fornødne Actstykker tilstede og paa rede Haand, og at det derfor maatte paahvile Vedkommende, enten igjennem sit Gesandtskab eller sin Consul eller paa anden Maade at skaffe de fornødne Bevisligheder tilveie. Det næste Endringsforslag, Udvalget har stillet, gaaer ud paa, at § 3 skal udgaae. Først jeg gaaer nærmere ind paa dette Endringsforslag, maa det være mig tilladt at gjøre en ganske kort personlig Bemærkning. Da denne Lov var til 1ste Behandling, udtalte jeg mig om § 3, og mine Udtalelser bleve dengang imødegaaede af de tvende ærede Rigsdagsmænd for Bornholm. Der var imidlertid, idetmindste efter min Opfattelse, en ikke ringe Misforstaaelse tilstede hos dem, navnlig med Hensyn til det Sindelag, der laa bagved mine Indtringer; jeg ønskede derfor strax at tage Ordet imod dem, og jeg henvendte mig ogsaa til den meget ærede Formand for at faae Ordet, men han medbeelte mig, at hvis jeg ønskede det, vilde han see sig nødsaget til at udsætte Forhandlingerne til næste Dag, men da jeg selv-

følgelig ikke mere end fornødent vilde lægge Beslag paa Thingets Tid, gav jeg Afslutning paa Ordet, idet jeg forbeholdt mig at udtale mig om Sagen ved 2den Behandling. Der er imidlertid nu hengaaet saa lang Tid, siden denne Sag laa for, at jeg ikke tør haabe, at Forhandlingerne derom endnu ere i frisk Minde; saavel herfor, som maastee ogsaa af andre Grunde anseer jeg det for bedst at undlade Fremkaldelsen af en ny Discussion i saa Henseende; jeg skal trostigt nøies med at henvise til mit Foredrag i Rigsdagstidenden; jeg haaber, at det ikke vil kunne misforstaaes af den, der vil forstaae det. Jeg skal selvfølgelig heller ikke benytte denne Leilighed til at imødegaae det Usandskærlige, der findes i det lille Skrift, som angaaende denne Sag er omdelt her i Thinget. Dette Skrift er saa taabeligt, saa barnagtigt skrevet, at jeg haaber, man vil være enig med mig i, at det aldeles intet Svar fortjener (Stemmer: Ja! Ja!).

Idet Udvalgets Fleertal har stillet det Forslag, at § 3 skal udgaae, er det gaaet ud fra, at Bornholmerne burde være samme Børneplygt undergivne som Kongerigets øvrige Beboere; man har meent, at dette var meest overensstemmende med Sagens Natur og med Grundlovens Aand. Paa den anden Side har man nødig villet foreslæe det høitærede Thing at gribe for pludselig eller voldsomt ind i de bestaaende Forhold, og man har derfor med Hensyn til Opfyldelsen af Børneplygten stillet dem paa en saadan Maade, at Forholdet i det Væsentlige bliver det samme som tidligere, og at den Forandring, der skeer, ialtsald ikke vil blive synderlig stor. Der er ogsaa af min ærede sædvanlige Sidemand, Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 2den Valgkreds, (Røge), stillet et Endringsforslag til § 3. Skjøndt jeg nu vistnok har en stor Høilagtelse for det ærede Medlems særlige Kundskaber med Hensyn til disse Forhold, saa tør jeg dog ikke Andet end ønske, at det ærede Thing ikke vil vedtage dette hans Forslag. Istedetfor at det i Regjeringens Udcast hedder, at Bornholmerne, naar de tage Ophold i den øvrige Deel af Kongeriget, skulle være Børneplygten underkastede, foreslæer det ærede Medlem, at dette